

Església de Tarragona

Butlletí Oficial de l'Arquebisbat

Núm. 2

Febrer 2011

ESGLÉSIA DE TARRAGONA

BUTLLETÍ OFICIAL DE L'ARQUEBISBAT

2

Tarragona, febrer de 2011
3a època. Núm. 451

Secció oficial

Sr. Arquebisbe

Decrets

Dispensa, per als qui tenen obligacions laborals, dels deures de la festa de precepte els dies de Sant Josep i de Sant Jaume on siguin dies feiners	51
Extinció de les fundacions pies que han complert els cinquanta anys de vigència	51
Confirmació en el càrrec del degà-president del Capítol Catedral	52
Confirmació en el càrrec de la presidenta de Mans Unides de l'arxidiòcesi de Tarragona	53
Carta relativa als exercicis espirituals.....	53

Homilies

Solemnitat de la Mare de Déu	54
Solemnitat de l'Epifania.....	57
Escrit relatiu a la Jornada de la Infància Missionera	59

Als Quatre Vents

327. El meu desig per al 2011	60
328. Llum del món.....	61
329. En el camí de la unitat	62
330. Flor de febrer a Valls	63
331. La Mare de Déu de la Candela.....	64
Activitats del mes de gener de 2011	65

Secretaria General i Cancelleria

Nomenaments del mes de gener de 2011.....	69
Nomenaments dels membres del Consell del Presbiteri	70
Convocatòria a la 20a reunió del Consell del Presbiteri	71
<i>Temes tractats</i>	
Reunions n. 202 i 203 del Consell Episcopal.....	72
Reunions n. 204 i 205 del Consell Episcopal.....	73
Necrològica del Molt Il·ltre. Sr. Florenci Giralt Palau, canonge.	74

Departament per als Assumptes Econòmics

Moviment de l'acció pastoral de l'any 2009.....	suplement
---	-----------

Delegació diocesana per a la vida consagrada

Carta de convidat a la celebració de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada.....	76
---	----

Secció documental

Sant Pare

Missatge per a la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions 2011.....	78
--	----

Conferència Episcopal Tarraconense

Comunicat de la reunió n. 197	81
Missatge amb motiu del 30è aniversari de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC)	83

Secció de notes i comunicacions

Trobada d'animadors de cant litúrgic - febrer 2011	85
Jornada de formació per a catequistes - març 2011	85
Jornada diocesana de pastoral de la salut - març 2011	85
Pastoral de Joventut: Recés de Quaresma - març 2011	86
Pastoral de Joventut: Proposta d'estiu solidari	86

(40 + 32 p.)

Redacció i Administració: Pla de Palau, 2. Telèfon: 977 23 34 12. 43003 Tarragona

Portada: Església arxiprestal de Sant Joan Baptista de Valls i imatge de la Mare de Déu de la Candela que s'hi venera

Fotografia: Santi Grimau

Dip. Legal: T. 2 - 1958

Indústries Gràfiques Gabriel Gibert. C/ Cartagena, 12. Tel. 977 22 45 58. 43004 Tarragona

Composició i muntatge del text: Secretaria General i Cancelleria

Publicitat: Arquebisbat de Tarragona - Secretaria General - Tel. 977 23 34 12 ext. 212 (Montserrat)

Sr. Arquebisbe

DECRET

d'11 de gener de 2011, pel qual es dispensa els qui tenen obligacions laborals dels deures de la festa de precepte els dies de Sant Josep i de Sant Jaume on siguin dies feiners

Atenent la importància de les festes de Sant Josep i de Sant Jaume dins el calendari de l'Església, i preveient les dificultats que, per causa del treball, puguin tenir els fidels per a complir el precepte, pel fet que el calendari laboral de la Generalitat de Catalunya disposa que siguin dies feiners.

PEL PRESENT decret dispo el següent: *a)* En les poblacions on s'hagi triat alguna d'aquestes dates com a festa local i, en conseqüència, sigui dia festiu, es manté la festa de Sant Josep o de Sant Jaume, segons sigui el cas, com a dia de precepte; *b)* En les poblacions on no siguin dies festius, per als qui tenen obligacions laborals, queda dispensat el deure de participar en la celebració eucarística si els resulta impossible de fer-ho, així com també els queden dispensades les altres obligacions derivades de les festes declarades de precepte.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.
Davant meu,

Rosalía Gras Minguella
Secretària general i cancellera

DECRET

d'11 de gener de 2011, pel qual s'extingeixen les fundacions pies que han complert els cinquanta anys de vigència

Atesa la relació adjunta de fundacions pies que s'han extingit el dia 31 de desembre de 2010 per haver complert els cinquanta anys de vigència, facilitada pel Sr. Ecònom de l'Arquebisbat;

PEL PRESENT DECRET, en virtut de les facultats que m'atorga el c. 1308 del Codi de Dret Canònic, extingim les esmentades fundacions pies, el capital

de les quals, comptabilitzat a 5 de gener de 2011, es transferirà a l'Institut per al Sosteniment del Clergat.

† Jaume Pujol Balcells, *arquebisbe metropolità de Tarragona i primat*

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.

Davant meu,

Rosalia Gras Minguella, *secretària general i cancellera*

NOM FUNDACIÓ	NOM BENEFICIARI
Bote	Parr. St. Vicenç Màrtir de Castellvell del Camp
Hora Santa	Parr. St. Francesc d'Assís de Reus
Valls	Parr. St. Francesc d'Assís de Reus
Ballvé	Parr. St. Francesc d'Assís de Reus
Ballvé	Parr. St. Francesc d'Assís de Reus
Pujol	Parr. St. Bernat Calbó de Reus
Rafecas/Gené	Parr. St. Salvador del Vendrell
Rafecas	Parr. St. Salvador del Vendrell
Juncosa	Clarisses de Reus
Vilar	Carmelites Missioneres Teresianes de Reus

DECRET

de 25 de gener de 2011 pel qual es confirma en el càrrec el degà-president del Capítol de la Catedral Basílica de Tarragona

Vista la carta del secretari capitular del Capítol de la Catedral Basílica de Tarragona, en la qual comunica que en l'elecció del càrrec de degà-president celebrada en la sessió extraordinària del Capítol de Sant Fructuós del dia 21 de gener proppassat va sortir elegit l'Il·lm. Sr. Miquel Barbarà Anglès,

PEL PRESENT DECRET, d'acord amb l'article 11 del capítol II dels Estatuts del Capítol de la Catedral Basílica de Tarragona, Metropolitana i Primada de les Espanyes, CONFIRMO en el càrrec de DEGÀ-PRESIDENT del susdit Capítol l'Il·lm. Sr. MIQUEL BARBARÀ ANGLÈS.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.

Davant meu,

Rosalia Gras Minguella

Secretària general i cancellera

DECRET

de 25 de gener de 2011, pel qual es confirma la presidenta de Mans Unides de l'arxidiòcesi de Tarragona

Vista la carta presentada amb data de 19 de gener de 2011 per part de la secretària de la delegació diocesana de Mans Unides de Tarragona, en què comunica que en la reunió de l'assemblea celebrada el 21 de desembre de 2010 es va elegir la Sra. Teresa Feliu Méndez com a presidenta delegada de Mans Unides de l'arxidiòcesi de Tarragona,

Vist el vistiplau de la presidenta nacional de Mans Unides que requereixen els Estatuts de Mans Unides en el seu article 10 §3, de 4 de gener de 2011,

PEL PRESENT DECRET, d'acord amb l'article 19 §3 dels Estatuts de Mans Unides, CONFIRMO la Sra. Teresa Feliu Méndez com a PRESIDENTA de MANS UNIDES de l'arxidiòcesi de Tarragona per a un termini de tres anys.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.
Davant meu,

Rosalía Gras Minguella
Secretària general i cancellera

CARTA

relativa als exercicis espirituals

A tots els preveres i diaques

Molt estimats en el Senyor,

Un dels objectius del Pla Pastoral 2010-2013 és «Aplicar a la vida cristiana de les nostres parròquies i comunitats els fruits pastorals de l'Any Sacerdotal». Comentant aquest objectiu, us deia en la meua última pastoral: «No deixeu de fer cada any els exercicis espirituals» (p. 10). Per a donar més facilitats, s'han organitzat dues tandes d'exercicis:

- Una a la casa d'exercicis de la Selva del Camp, del 21 al 25 de febrer. Els predicarà l'arquebisbe emèrit de Sevilla, cardenal Carlos Amigo. Començarà el dilluns 21 després de dinar i acabarà el 25, divendres, també després de dinar.
- I una segona tanda d'exercicis, a Poblet, com l'any passat, del 18 al 22 de juliol, predicat per un monjo de Poblet, encara sense concretar.

Començaran el dilluns 18 a les 11 del matí i acabaran el divendres 22 després de dinar.

Coordina aquestes tandes d'exercicis, com cada any, Mn. Josep Maria Alegret, director del Secretariat diocesà de serveis al clergat, amb el qual us podeu posar en contacte per a apuntar-vos a una de les dues tandes.

Els exercicis espirituals formen part de la nostra formació espiritual, dins la formació sacerdotal permanent. Una vegada més poseu en pràctica l'esperit de comunió i d'ajut entre vosaltres, fent el servei de substitucions si cal, tot esperant que no surti cap contratemps a la parròquia durant la tanda.

Procuraré fer-m'hi present algun dia, i durant aquesta setmana pregaré especialment pels qui hi participeu. Us demano que no deixeu de pregar per mi i per les meves intencions, que són també vostres. Amb molt d'afecte, us envio la meva benedicció,

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, 2 de gener de 2011

HOMILIA

en la Solemnitat de la Mare de Déu. Catedral, 1 de gener de 2010

Benvolgut Capítol de la Catedral, preveres concelebrants, germanes i germans en Jesús, que neix per nosaltres.

Ens trobem reunits a l'església Catedral per començar l'any. Avui celebrem tres coses: la solemnitat de la Maternitat divina de Maria, el començament d'un any i la Jornada Mundial de la Pau.

Fa poques hores, tot acabant l'any, he donat gràcies al Senyor, com és tradicional a molts llocs, amb el rís del *Te Deum*. Voldria que també vosaltres us uníssiu a aquesta acció de gràcies a Déu per tots els beneficis que hem rebut en l'any que tot just s'ha acabat. De tot cor us agraeixo que vulgueu unir-vos a mi en una circumstància tan significativa com és l'inici d'un nou any.

En aquests moments, quan encara estem pràcticament tancant un any i obrint-ne un de nou, s'entrecreuen dues perspectives diverses: la primera, vinculada a la fi de l'any civil; la segona, a la solemnitat litúrgica de Maria Santíssima, Mare de Déu, que conclou l'octava del sant Nadal. El primer esdeveniment és comú a tots els homes i dones; el segon és propi dels cristians. L'entrecreuar-se de les dues perspectives confereix a aquesta celebració un caràcter singular, en un clima espiritual particular que convida a la reflexió, a l'agraïment i a la petició.

El primer aspecte, molt suggestiu, està vinculat a la dimensió del temps. En les últimes hores de cada any solar assistim al repetir-se d'alguns «ritus» mundans que, en el context actual, estan marcats sobretot per la diversió, sovint viscuda com a evasió de la realitat, com per espantar els aspectes negatius i afavorir cops de sort improbables. Potser aquesta realitat està encara més marcada en el moment present, quan els núvols de la crisi continuen campant pel nostre cel i tots desitgem uns temps de més bonança i, sobretot, de més treball per a tothom.

Com n'ha de ser, de diversa, l'actitud de la comunitat cristiana! L'Església —que no és aliena a les necessitats dels homes, catòlics o no, i que promou els valors autèntics com el millor camí per a superar la crisi que patim— està cridada i ens crida a nosaltres a viure aquestes hores fent nostres els sentiments de la Mare de Déu. Juntament amb ella estem convidats a tenir fixada la seva mirada en el Nen Jesús, nou Sol que ha sorgit en l'horitzó de la humanitat, i, confortats per la seva llum, a afanyar-nos a presentar-li «les alegries i les esperances, les tristeses i les angoixes dels homes del nostre temps, sobretot dels pobres i de tots els afligits» com es diu en un dels documents del concili Vaticà II.

Així doncs, es confronten dues valoracions de la dimensió del temps: una quantitativa i una altra qualitativa. D'una banda, el cicle del sol, amb els seus ritmes; per l'altra, el que sant Pau anomena la «plenitud dels temps», és a dir, el moment culminant de la història de l'univers i del gènere humà, quan el Fill de Déu va néixer en el món. El temps de les promeses es va complir, i quan l'embaràs de Maria va arribar a la seva fi, «la terra» —com llegim en un salm— «va donar el seu fruit» [Sl 67 (66),7]. La vinguda del Messies, anunciada pels profetes, és l'esdeveniment qualitativament més important de tota la història, a la qual confereix el sentit últim i ple. Les coordenades historicopolítiques no condicionen les decisions de Déu, l'esdeveniment de l'Encarnació és el que omple de valor i de sentit tota la història.

Els qui hem vingut al món dos mil anys després d'aquest esdeveniment podem afirmar-lo, podríem dir, *a posteriori*, després d'haver conegut tota la vida de Jesús, fins a la seva mort i resurrecció. Nosaltres som, alhora, testimonis de la seva glòria i de la seva humilitat, del valor immens de la seva vinguda i del respecte infinit de Déu pels homes i per la nostra història. Podem afirmar que Déu no ha omplert el temps entrant-hi des de les altures, sinó des de dins, fent-se un Nen, una petita llavor que pot portar la humanitat fins a la plena maduració.

Aquest estil de Déu va fer que fos necessari un llarg temps de preparació per arribar des d'Abraham fins a Jesucrist, i que després de la vinguda del Messies la història no hagi conclòs, sinó que hagi continuat el seu curs, aparentment igual, però en realitat ja visitada per Déu i orientada cap a

la segona i definitiva vinguda del Senyor al final dels temps, com ho hem recordat a bastament en els primers dies de l'Advent. La maternitat de Maria, que és alhora esdeveniment humà i diví, és símbol real, i podríem dir, sacrament de tot això.

En el passatge de la carta als Gàlates que aquests dies hem escoltat en diverses ocasions, sant Pau afirma: «Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona» (Ga 4, 4). Un gran escriptor sagrat, Orígenes, comenta: «Mira bé que no diu: nascut a través d'una dona, sinó: nascut d'una dona.» Aquesta aguda observació del gran exegeta i escriptor eclesiàstic és important, perquè si el Fill de Déu hagués nascut només a través d'una dona, en realitat no hauria assumit la nostra humanitat, i això és precisament el que va fer en prendre carn de Maria.

Per tant, la maternitat de Maria és veritablement i plenament humana. En la frase «Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona» es troba condensada la veritat fonamental sobre Jesús com a Persona divina que va assumir plenament la nostra naturalesa humana. Ell és el Fill de Déu, va ser engendrat per ell, i al mateix temps és fill d'una dona, de Maria. Ve d'ella. És de Déu i és de Maria. Per això la Mare de Jesús s'ha d'anomenar Mare de Déu.

Aquest títol amb què anomenem a la Mare de Déu, que en grec es diu *Theotokos*, va ser definit dogmàticament dos segles després de les paraules que he citat, l'any 431, pel concili d'Efes. *Theotokos*, Mare de Déu: cada vegada que resem l'avemaria ens dirigim a Maria amb aquest títol, suplicant-li que pregui «per nosaltres, pecadors». En acabar un any, sentim la necessitat d'invocar de manera molt especial la seva intercessió maternal a favor de la nostra arxidiòcesi, de les nostres ciutats i pobles i del món sencer. A ella, que és la Mare de la Misericòrdia encarnada, li encomanem sobretot les situacions a les quals només la gràcia del Senyor pot portar pau, consol i justícia.

«Per a Déu res no és impossible», va dir l'àngel a la Verge quan li va anunciar la seva maternitat divina. Maria va creure i per això és benaurada, com ho llegim a l'evangeli de Sant Lluc, quan recull les paraules d'Isabel. El que resulta impossible per a l'home és possible per a qui creu. Per això, tot començant l'any 2011 demanem a la Mare de Déu que ens obtingui el do d'una fe madura: una fe que voldríem que s'assemblés, en la mesura del possible, a la seva, una fe nítida, genuïna, humil i alhora valenta, impregnada d'esperança i entusiasme pel regne de Déu, una fe que no admeti el fatalisme i estigui oberta a cooperar amb la voluntat de Déu amb obediència plena i joiosa, amb la certesa absoluta que l'únic que Déu vol sempre per a tots és amor i vida.

Oh Maria, aconseguiu-nos una fe autèntica i pura. Us donem gràcies i us beneïm sempre, santa Mare de Déu. Que ella ens doni un any nou ple de joia i de pau! Amén.

HOMILIA

en la Solemnitat de l'Epifania. Catedral, 6 de gener de 2011

Benvolgut capítol de la Catedral, preveres concelebrants, diaques, germanes i germans en Jesús, que ha nascut per nosaltres.

Celebrem avui la solemnitat de l'Epifania, paraula que significa *manifestació*. Celebrem, doncs, la manifestació de nostre Senyor Jesucrist. Fins ara havia estat amagat, i només els pastors havien estat els afortunats que l'havien vist aquella nit màgica del seu naixement. Avui es manifesta a altres persones, als gentils.

La solemnitat de l'Epifania del Senyor és un altra de les grans celebracions d'aquest temps de Nadal, un temps fort que ens ajuda a contemplar el Verb encarnat, a fixar-nos en Déu fet un infant. Així, des de la nit de Nadal amb el seu llarg dia, passant per la festa de la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep i seguint per la gran solemnitat de santa Maria, Mare de Déu, en encetar el nou any, arribem avui a la manifestació, a l'epifania del Senyor. Déu va voler que es dugués a terme en la persona d'uns mags d'Orient, semblantment al fet que va voler que el gran esdeveniment del seu naixement només el coneguessin uns pastors.

De totes maneres, en l'evangeli que s'acaba de proclamar s'hi poden trobar moltes lliçons aplicables a la nostra vida de cada dia. Ja sabem que sant Mateu, com els altres escriptors de la Bíblia, no només vol referir-nos uns fets que van succeir realment. Ell també vol aprofitar l'explicació per allisonar-nos, per inculcar-nos coses que és molt bo que portem a la nostra vida corrent. Seguim, doncs, de prop el relat evangèlic de l'arribada dels Mags a Betlem per a descobrir-hi alguna indicació pràctica per a la nostra vida.

En el relat que acabem d'escoltar sorgeixen clarament tres reaccions diferents a l'anunci del naixement de Jesús: la dels mags, la d'Herodes i la dels sacerdots. Ja ens adonem que algunes d'aquestes reaccions són inapropiades, negatives. Comencem per aquestes, per les que ens cal evitar. En primer lloc Herodes: quan s'assabenta de l'esdeveniment del naixement de Jesús «s'inquieta», convoca en assemblea els sacerdots i els lletrats, però no per conèixer la veritat, sinó per tramari un engany, ja que li sembla que veu perillar la seva reialesa.

Herodes representa la persona que ja ha fet la seva elecció i no pensa pas canviar-la. Entre la voluntat de Déu i la seva, sense dubtar ni un instant, ha optat per la seva. No veu més que el seu interès, i està decidit a eliminar qualsevol cosa que amenaci pertorbar aquest estat de les coses. Probablement fins i tot pensa que compleix el seu deure, defensant la seva reialesa, el seu llinatge, el bé de la nació. Per això, ordenar la matança dels

innocents li devia semblar, com a molts altres dictadors de la història, una mesura requerida per al bé públic, moralment justificada.

Des d'aquest punt de vista també avui el món està ple d'«herodes». Ni que sigui per la duresa del nostre cor, que no està disposat a atendre els requeriments del Senyor —que, per cert, sempre són pel nostre bé—, a voltes, i potser sovint, haurem de reconèixer aquesta actitud en nosaltres mateixos i haurem de demanar perdó a Déu.

Passem a l'actitud dels sacerdots i dels lletrats. Ells són consultats per Herodes i pels Mags per a saber on havia de néixer el Messies, i no dubten a donar la resposta exacta, perquè la saben. Saben on ha nascut el Messies; són capaços d'indicar-ho també als altres, però ells no es mouen. No corren cap a Betlem, com es podria suposar de persones que esperaven l'arribada del Messies, sinó que es queden còmodament a Jerusalem. «Aneu» —diuen amb Herodes—, «i després ens ho feu saber.» Es comporten com els indicadors de carretera: assenyalen el camí a seguir, però resten immòbils als costats de la via. Veiem simbolitzada en ells una actitud difosa igualment entre nosaltres.

Sabem bé què significa seguir Jesús: «anar darrere d'ell», i, si cal, ho sabem explicar igualment als altres, però —a vegades— ens falta el valor i la radicalitat de posar-ho en pràctica fins al final. Si tot batejat és per això mateix «testimoni de Crist», llavors l'actitud dels grans sacerdots i dels mestres ens ha de fer reflexionar a tots. Ells sabien que Jesús es trobava a Betlem, «el llogaret més petit de Judea»; nosaltres sabem que Jesús es troba avui entre els pobres, els humils, els que pateixen... i potser no els atenem. Sabem que Jesús és en l'eucaristia... i potser no l'anem a visitar. Sabem que l'Esclatua és paraula de Déu... i potser no la llegim i meditem tant com seria raonable entre els qui segueixen Crist.

I anem finalment amb els protagonistes d'aquesta festivitat, els Mags. Ells no ensenyen amb les paraules, sinó amb els fets, no amb el que diuen, sinó amb el que fan. Ells no van dubtar, es van posar en camí; van deixar la seguretat del seu ambient, de moure's amb gent coneguda que els reverenciava. Van actuar consegüentment, sense vacil·lació. Si s'haguessin posat a calcular un per un els perills, les incògnites del viatge, haurien perdut la determinació inicial i s'haurien enredat en consideracions vanes i estèrils.

Una última indicació preciosa ens arriba dels Mags. «Advertits en un somni que no anessin pas a veure Herodes, se'n tornaren al seu país per un altre camí.» Quan s'ha trobat Crist, ja no es pot tornar pel mateix camí. En canviar la vida, canvia la via. La trobada amb Crist ha de determinar una fita, un canvi de costums.

Demanam el Senyor, que reclama la nostra atenció i ens crida a seguir-lo des del pessebre, que ens ajudi a trobar-lo en aquesta eucaristia que celebrem i ens doni la força que va sostenir els Mags d'Orient per a poder-lo cercar sense cansar-nos i, com ells, canviar de camí.

Que tingueu tots uns bons Reis!

ESCRIT

relatiu a la Jornada de la Infància Missionera. 23 de gener de 2011, publicat en el 'Full Dominical' del mateix dia

El diumenge 23 de gener l'Església celebra l'anomenada Jornada de la Infància Missionera. Organitzada per l'Obra Pontifícia de la Infància Missionera, el lema d'aquest any és: «Amb els nens d'Oceania... seguim Jesús».

En aquest dia se'ns convida a ajudar els infants a descobrir les dimensions missionera i universal de la nostra pertinença a l'Església. La invitació va dirigida a tots els fidels, però de manera particular a aquells sobre els quals recau més directament la primera educació en la fe: els pares, els catequistes, els mestres, els preveres i els religiosos. D'aquesta tasca de formació cristiana podem enumerar tres aspectes importants:

En primer lloc, que els nens sàpiguen, des de petits, que l'Església és missionera; és a dir, que ha rebut de Jesús l'encàrrec de fer arribar a tots els pobles el missatge de Salvació que ell ens ha portat. Tots els cristians hem de sentir com a pròpia aquesta missió: hi estem compromesos pel fet d'estar incorporats a Jesucrist pel baptisme.

Segon, que coneguim el treball generós de tants missioners i missioneres que s'han sentit enviats pel Senyor i que joiosament estan donant la vida per la causa de Jesús i del seu evangeli. Precisament el lema d'enguany ens parla d'un projecte que es fa a Oceania, en concret a Papua-Nova Guinea. Amb els diners recollits en aquesta campanya es podrà ajudar els nens de dues poblacions d'aquell país en l'educació en la fe, l'escolarització, l'alimentació, la recollida de nens del carrer, l'ajuda a nens discapacitats i orfes a causa de la sida, l'abastiment d'aigua potable per a vuit escoles, etc.

En tercer lloc, que els nens vegin que els seus educadors viuen veritablement la solidaritat que els ensenyen. L'exemple té una importància fonamental, perquè, com s'acostuma a dir, els petits fan allò que veuen fer a les persones grans. Aquest testimoniatge farà que en molts casos ells mateixos es plantegin, ja des de petits, quina és la seva missió com a deixebles de Crist.

A tots els qui pregueu i ajudeu econòmicament en aquesta Jornada, i a vosaltres, nens i nenes, que penseu, pregueu i ajudeu nens i nenes d'altres països i continents, us dono el meu agraïment i la meva benedicció.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i primat

Gener de 2011

ALS QUATRE VENTS

327. EL MEU DESIG PER AL 2011

2 de gener de 2011

El 22 de desembre de 1902 un seminarista va escriure al dietari espiritual que portava: «Senyor Jesús, m'humilio fins la pols davant teu. Mira que miserable que sóc: m'ho fas palpar amb la mà cada dia... Em penedeixo, i estic una altra vegada distret...» Aquest seminarista era Angelo Roncalli, futur papa Joan XXIII.

Uns dies més tard, l'1 de gener de 1903, es trobava en la circumstància en què també ens trobem nosaltres ara en iniciar un nou any. I llavors va escriure: «He vist la primera llum de l'any. El consagro al cor amorós de Crist, perquè sigui un any veritablement fecund per a mi en bones obres, l'any en què em faci sant de veritat.»

Aquest és també personalment per a mi el desig amb què començo l'any 2011 i m'agradaria que fos també el de tots. Any Nou, vida santa, vida de cara a Déu, que no treu res, sinó que ens ho dóna tot, començant per l'íntima felicitat que es pot tenir en aquesta vida.

Qui no recorda l'emoció amb què des de nens hem viscut les festes nadalenques i el començament de l'any? Després l'experiència ens ha ensenyat que l'alegria és efímera si no es construeix sobre bases sòlides. Hem brindat, però els brindis no es poden prolongar, hem saludat l'any menjant raïm i amb focs d'artifici, però després arriba la realitat de la vida de cada dia.

I què fer llavors quan la rutina reclama el seu paper en la nostra existència, i quan els problemes, agreujats per la crisi, truquen a la porta? Hi ha respostes que fan referència a la nostra actitud davant el que ens passa, però sobretot hi ha una mà que se'ns allarga des de dalt perquè no ens sentim mai derrotats.

«L'home» —diu Benet XVI— «aspira a una alegria infinita, voldria plaer fins a l'extrem, voldria l'infinit. Però on no hi ha Déu, no se li concedirà, no pot donar-se. Llavors l'home ha de crear per ell mateix allò que és fals, el fals infinit.»

El Papa fa referència a alguns mals de la nostra època i els concreta, a tall d'exemple, en el consum de drogues, que es prenen per a aixecar el cap en l'existència que un porta i el que fan és destruir la persona. Són remeis que enganyen, com si algú demanés socors perquè s'està ofegant i els qui són al seu costat, en comptes de tirar-li un cable li llancen una pedra.

El meu desig per al 2011 és que trobem l'assossec necessari per a reflexionar sobre la vida per a poder apreciar-la en el seu veritable sentit i conduir-nos en conseqüència. En aquest camí trobarem Déu que ens espera per a caminar, com a Emmaús, al nostre costat.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

328. LLUM DEL MÓN

9 de gener de 2011

Agafó en préstec, com a títol de la meva exposició d'avui, el de l'últim llibre de converses de Benet XVI amb el periodista alemany Peter Seewald. Crist és la «llum del món» i el Papa posa de relleu aquesta realitat davant d'una societat sovint en la penombra quan no és a les fosques.

El periodista dedica un bon nombre de les primeres pàgines del llibre a preguntar al Papa sobre la crisi que va sacsejar l'Església a propòsit de les nombroses revelacions sobre escàndols de clergues en el seu tracte amb menors sobretot en els anys setanta.

Benet XVI recorda la seva ferma actitud quan era prefecte de la doctrina de la fe en el moment en què es van conèixer els casos dels Estats Units, i la seva carta, ja com a Papa, als bisbes d'Irlanda, que encara que referida a un país concret, té validesa universal. Reconeix que per a ell, precisament en l'Any Sacerdotal, va ser un xoc inaudit veure la dimensió de l'escàndol, i, encara que reconeix que molts mitjans de comunicació van aprofitar la crisi per a desairar l'Església més que no pas per a transmetre la veritat, tot això ha suposat una oportunitat de demanar perdó, humiliar-se i renovar-se per dins: «Aquestes terribles revelacions han estat també un acte de la Providència que ens fa humils, que ens obliga a començar de nou.»

Al mateix temps que anima a cercar la veritat, encara que resulti dolorosa en ocasions, Benet XVI demana que es busqui del tot. En aquest sentit troba a faltar que els titulars de la premsa reparin també en els innombrables sacerdots i religiosos —que són majoria— que es dediquen plenament a les seves funcions sagrades i a treballs d'assistència als més necessitats.

En efecte són milions les persones que hi ha al món que són ateses per clergues, des de nens fins a ancians, en tots els països i de manera especial

a les regions més pobres. Milers de sacerdots lliuren la seva vida cada dia per a millorar la vida dels seus semblants atenent persones sense llar, malalts terminals, nens desemparats, persones que han contret la sida o altres malalties infeccioses, i que moren moltes vegades en terres llunyanes i són enterrades en tombes desconegudes.

Els són el que altres no van saber ser en algun moment de les seves vides, llum del món, aquesta llum que Crist ens demana que no quedi amagada perquè és necessària, i no només al Tercer Món, sinó també a Occident, on hi ha bosses enormes de pobresa i on fins i tot els qui viuen amb les necessitats materials satisfetes necessiten consell i atenció espirituals per a trobar sentit a les seves vides.

Continuaré amb un altre comentari més referint-me a l'últim llibre del Papa, que com sempre està ple de respostes molt clares i suggerents per al món d'avui.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

329. EN EL CAMÍ DE LA UNITAT

16 de gener de 2011

Al mes de gener se celebra tradicionalment l'Octavari per la Unitat dels Cristians, que pretén ser un temps de pregària perquè, superats els obstacles per a una veritable unió, els cristians puguin complir el manament de ser ovelles d'un mateix ramat, el de Crist. Com ja vaig anunciar, vull continuar comentant avui el llibre *Llum del món*, de Benet XVI, fixant-me en el capítol que dedica a l'ecumenisme.

Abans m'agradaria citar Jean Guittou, que, comentant el concili Vaticà II, diu que mereixia doblement el títol d'«ecumènic», ja que reunia tots els bisbes de l'Església, com a Nicea, però també perquè els reunia amb vista a unir entorn d'ells el conjunt de la cristiandat. En realitat des de llavors els successius Papes no s'han dirigit només als catòlics, sinó a tot el món i, particularment, als que abans s'anomenava heretges i ara són esmentats com «germans en la fe».

Amb aquesta idea de superar fronteres a partir d'una recerca de punts de trobada més que de dissidència, Benet XVI ha fet gestos importants, sobretot adreçats a l'Església ortodoxa, la més propera en coincidències doctrinals. No en va el patriarca de Moscou va ser la primera visita que va rebre després de la seva elecció papal.

Referint-se a aquesta Església, el Papa respon al periodista amb qui ha confeccionat el llibre: «L'important és que ens tenim afecte, que estem en una unitat interior, que d'aquesta manera ens acostem mútuament,

que treballem en comú tot el que podem, i que, d'altra banda, procurem elaborar les preguntes que encara estan pendents.» Pel que fa als anglicans, «ells admeten que poden imaginar-se un primat honorari del Papa de Roma, entre altres coses en la funció de portaveu de la cristiandat. Es tracta ja d'un pas significatiu».

Però Benet XVI assenyala encara divergències importants, encara que no relacionades amb el pas d'un nombre notable d'anglicans a l'Església llatina, ja que «la iniciativa no va partir de nosaltres, sinó de bisbes anglicans que es van posar en diàleg amb la Congregació per a la Doctrina de la Fe i temptejaren el terreny per veure de quina forma es podria produir una unió».

El món està canviant, i també l'Església, encara que no en la seva substància. Hem d'aprofitar aquests dies de pregària per la unitat dels cristians per a demanar a Déu que sapiguem fer els passos convenients en aquest camí ecumènic sabent que no està en mans humanes provocar la unió, sinó que serà conseqüència d'una disposició dels cors i d'un estudi de les mentes dirigit a la veritat.

La beatificació de John Henry Newman l'any passat és un exemple d'aquest itinerari espiritual al qual tots hem d'estar disposats per a adequar la nostra consciència i les nostres conductes a la guia insubornable de la veritat.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

330. FLOR DE FEBRER A VALLS

23 de gener de 2011

Al febrer els rigors del clima no són propicis perquè floreixin les plantes, però Valls celebra la «Flor de febrer», l'antiquíssima devoció a la Mare de Déu de la Candela, que coincideix amb el 2 de febrer, dia en què l'Església commemora la festa de la Presentació del Senyor al temple de Jerusalem.

Segons una tradició ininterrompuda, l'any 1348 els vallencs van clamar a Maria Verge que els lliurés d'una pesta ferotge que assolava la ciutat. Lliurats de la pesta, van donar gràcies a la Mare de Déu apropant-se a la seva capella, on es va fer costum cantar una salve tots els dissabtes de l'any.

Aquesta devoció es va veure incrementada quan, el 1788, va morir Josep Parellada, beneficiat de la Comunitat de Preveres de la Parròquia de Sant Joan Baptista, i va deixar com a última voluntat la fundació d'unes «Festes decennals de la Mare de Déu de la Candela», en les quals es faria una solemne processó en honor de la Verge, que seria portada en processó

significant el vot de fidelitat a Maria dels eclesiàstics i de tota la societat ciutadana. Cada deu anys s'ha repetit la tradició venerable que desborda l'àmbit eclesial i s'estén a nombroses manifestacions culturals, lúdiques i esportives.

En un altre any acabat en 1, el 1911, es va esdevenir una altra fita en aquesta devoció mariana tan arrelada a la capital de l'Alt Camp: la coronació canònica de la imatge de la Mare de Déu. L'arquebisbe de Tarragona, acompanyat pels bisbes de Girona, de Lleida i d'Urgell, va prendre de les mans de l'alcalde les corones, i després de llegir l'acta per la qual el Papa autoritzava l'acte, va procedir a coronar la Mare de Déu i el Nen Jesús.

Amb motiu del centenari d'aquesta coronació, Benet XVI va concedir un Any Jubilar que acaba el proper dia 6 de febrer. Recordo amb emoció quan el vaig inaugurar, el 24 de gener de 2010, ara fa un any, iniciant-lo a la Parròquia de la Mare de Déu del Lledó, l'altra gran devoció mariana val·lenca. Vam portar llavors la llum del Jubileu pels carrers fins a la capella de la Mare de la Llum, que és Crist. Després de cantar la salve, com és preceptiu, es va procedir a l'obertura de la porta de Sant Joan, com corresponia a la inauguració de l'Any Jubilar. Llavors vaig demanar que aquest temps fos de conversió personal i d'abundants gràcies per a tots. Confio que així hagi estat i demano a la Mare de Déu de la Candela que ens ajudi a acabar molt bé aquest any de goig i que ens porti sempre de la mà en el futur.

Que la clausura d'aquest temps de gràcia sigui pròleg de nous propòsits i de molts fruits espirituals, que sigui inspiració perquè trobem Déu en la vida personal i en l'àmbit familiar, i que en la vida social es manifesti aquesta florida de santedat que ha d'il·luminar el món.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

331. LA MARE DE DÉU DE LA CANDELA

30 de gener de 2011

La setmana passada ja vaig fer esment en aquesta glossa d'Els Quatre Vents a la Mare de Déu de la Candela de Valls i a les festes decennals que en aquests dies estan arribant al seu punt culminant. Avui vull tornar a fer referència a aquesta manifestació tan tradicional de devoció mariana, per a fixar-me en el significat d'aquesta candela que representa la llum de Crist, que va dir d'ell mateix que és «llum del món», una expressió que ha servit de títol del darrer llibre del papa Benet XVI.

Crist és, en efecte, la llum que guia un món que d'una altra manera estaria en tenebres. Per això va venir Jesús al món, per a revelar-nos que

Déu és amor. Els antics sabien que era omnipotent, creador, fort, jutge... però no s'havien atrevit a pensar que podia ser també un pare amorós que vetlla per nosaltres dia i nit i que ens espera, com el pare de la paràbola, quan ens apartem d'ell.

Si Crist ens revela Déu, la Verge ens va donar Crist. Ningú no podia suposar que aquella jove jueva portaria Jesús en carn humana, i tampoc ella no ho sabia fins que li va ser anunciat el misteri sublim. Des de llavors l'Església la venera amb molts títols, i per damunt de tots ells el de la seva maternitat divina.

Com tantes poblacions d'arreu del món, Valls expressa des de fa molts segles la seva devoció a la Mare de Déu. Ho fa sota l'advocació de la Candela, símbol d'aquesta llum del món que és el seu Fill. En aquestes festes se celebra el centenari de la seva coronació. En realitat la nostra Mare va ser coronada al Cel, i així ho contemplem en el cinquè misteri de goig del sant rosari. Però també el poble l'ha volguda coronar i així ha procedit amb nombroses imatges per a expressar-ne la veneració i l'afecte.

A Valls tenim exemple de com una festa religiosa transcendeix tota la societat. Nombroses entitats de tot tipus celebren també les seves festes, com si volguessin expressar que aquesta festa és de tots. És una evidència que la societat actual, aparentment allunyada de Déu, hi està molt més a prop del que sembla. Les festes religioses dels pobles són també festes populars. La religió, quan s'entén correctament, impregna tota la vida. Els seus efectes no es redueixen a un àmbit pròpiament de culte, ni es deixa tancar a la sagristia, sinó que condiciona positivament la vida de les famílies i els treballs de la gent amb el seu missatge formidable de pau i de fraternitat.

Contemplant la processó pels nostres carrers, ens seria fàcil imaginar la Mare de Déu passant pels de Natzaret o de Jerusalem. Com la llàntia de les esglésies que anuncia la proximitat i presència del Senyor en el sagrari, que el seu pas entre nosaltres ens faci reparar en la proximitat de Crist en les nostres vides.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

ACTIVITATS DEL SR. ARQUEBISBE *del mes de gener de 2011*

Dissabte 1

A la Catedral, celebra l'eucaristia de la solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu.

De diumenge 2 a dimecres 5

Fa exercicis espirituals.

Dijous 6

A la Catedral, celebra l'eucaristia de la solemnitat de l'Epifania.

Divendres 7

Rep visites, entre d'altres la del germà marista Àngel Medina Bermúdez, missioner a Assumpció (Paraguai).

Dissabte 8

A la casa de les Missioneres Claretianes de Reus, celebra l'eucaristia dominical amb motiu del 126è aniversari de la mort de la venerable Maria Antònia París, fundadora de la congregació.

Diumenge 9

A la Catedral, amb motiu de la Festa del Baptisme del Senyor, administra el sagrament de la confirmació.

Al monestir de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc, visita el Seminari Laïcal Diocesà.

Visita el monestir cistercenc de Vallbona de les Monges.

Dilluns 10

Rep visites.

Dimarts 11

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 203 del Consell Episcopal.

Presideix la reunió de la comissió permanent del Consell del Presbiteri.

Rep visites.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua de Tarragona, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Dimecres 12

Al seu despatx oficial, presideix l'acte de signatura del crèdit amb La Caixa per al finançament de les obres de l'edifici del Seminari Pontifici de Tarragona.

Rep visites, entre d'altres els delegats de la pastoral del trànsit de Vic i Barcelona, acompanyats pel delegat diocesà per a la pastoral de la mobilitat humana, Mn. Joaquim Gras, i també una representació de la diòcesi de Bari-Bitonto (Itàlia) que han vingut per a preparar l'acolliment dels joves que participaran en la Jornada Mundial de la Joventut.

A la casa d'espiritualitat Pare Palau de Tarragona, participa en la reunió de la subcomissió de centenaris de les Carmelites Missioneres Teresianes.

Dijous 13

Rep visites.

Divendres 14

Rep visites.

Assisteix a l'acte institucional de presa de possessió de l'Il·lm. Sr. Joaquim Nin Borreda com a nou delegat territorial del govern de la Generalitat de Catalunya a Tarragona.

Dissabte 15

Rep visites.

Es reuneix amb el rector del Seminari i els seminaristes i comparteix amb ells el dinar.

A l'església parroquial de Sant Pere Apòstol de Tarragona, administra el sagrament de la confirmació.

Diumenge 16

A l'ermita de Sant Pau d'Arbolí, celebra l'eucaristia amb motiu dels tretze anys dels vots de la Gna. Amparo Escrivà com a ermitana.

A l'església parroquial de Sant Pau de Tarragona, visita els fidels catòlics ucraïnesos que avui es reuneixen per a celebrar la solemnitat de l'Epifania.

Dilluns 17

A la casa diocesana d'exercicis Cardenal Arce de la Selva del Camp, presideix la jornada de formació permanent del clergat.

De dimarts 18 a dijous 20

A Tiana, presideix la reunió n. 197 de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Divendres 21

A l'amfiteatre romà, presideix l'acte litúrgic de pregària i lectura de les actes dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, i Auguri i Eulogi, diaques, organitzat per l'Associació Cultural Sant Fructuós.

Rep visites, entre d'altres les presidentes sortint i entrant de Mans Unides, Satur Sosa i Teresa Feliu.

A la Catedral, presideix l'eucaristia en la solemnitat dels sants protomàrtirs Fructuós, bisbe, i Auguri i Eulogi, diaques.

Dissabte 22

A la casa dels Concilis, presideix la trobada diocesana d'associacions de Setmana Santa.

Participa en el sopar de l'Associació Cultural Sant Fructuós.

Diumenge 23

A l'església parroquial de Sant Pere Apòstol de Montbrió del Camp, presideix l'eucaristia de presa de possessió del nou rector, Mn. Amador Canaldas Salvadó.

Assisteix a la representació dels *Pastorets* del Vendrell.

Dilluns 24

A la capella del palau arquebisbal, celebra l'eucaristia en la festivitat de Sant Francesc de Sales, a la qual assisteixen diversos representants dels mitjans de comunicació social convidats pel departament diocesà per a celebrar el seu sant patró. A continuació presideix la roda de premsa i participa en l'esmorzar de germanor.

Rep visites.

Dina amb l'ambaixador de Turquia a Espanya, Ender Arat, i altres personalitats i representants dels mitjans de comunicació socials.

Al CaixaForum, assisteix a la conferència pronunciada pel Sr. Ender Arat, organitzada pel Departament diocesà de mitjans de comunicació social.

Participa en el sopar d'honor al Sr. Ender Arat, en el qual assisteixen diverses autoritats de la política, institucions i vida social local.

Dimarts 25

Amb alumnes de primària del Col·legi Sant Pau Apòstol de Tarragona, celebra l'eucaristia a la capella dels sants Fructuós, Auguri i Eulogi del Seminari Pontifici de Tarragona en la solemnitat de la Conversió de Sant Pau, patró de la nostra arxidiòcesi i del Col·legi.

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 204 del Consell Episcopal.

Rep visites.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua de Tarragona, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació. A continuació presideix la pregària ecumènica amb motiu de l'octavari de pregària per la unitat dels cristians.

Dimecres 26

A Llorenç del Penedès, visita el Centre Gerontològic i celebra l'eucaristia pels residents.

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió per a parlar de la institucionalització del Museu Diocesà.

A la seu del CaixaForum, participa en l'acte institucional commemoratiu del centenari de l'obertura de la primera oficina de La Caixa a la província de Tarragona.

Dijous 27

A la casa de l'Arquebisbat, presideix l'acte de signatura del conveni de col·laboració entre l'Arxiu Històric Arxidiocesà i l'Ajuntament del Vendrell per a dur a terme la digitalització del fons documental de l'arxiu parroquial.

Rep visites.

És entrevistat per COPE Catalunya a l'Hotel Grand Marina de Barcelona.

Divendres 28

Rep visites.

Dissabte 29

A Màlaga, participa en els actes d'homenatge a Mons. Antonio Dorado Soto, bisbe emèrit.

Diumenge 30

A la Catedral, celebra l'eucaristia conventual en la Jornada de la Vida Consagrada, durant la qual els religiosos fan la renovació del vot de consagració a Déu.

Dilluns 31

Rep visites.

Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.

A la caserna de la Guàrdia Civil de Tarragona, participa en l'acte protocol·lari de presa de possessió del nou tinent coronel en cap, Sr. Mariano Martínez Luna.

Al palau arquebisbal, rep la visita protocol·lària del nou delegat del Govern de la Generalitat a Tarragona, Hble. Joaquim Nin Borreda.

Secretaria General i Cancelleria

NOMENAMENTS

del mes de gener de 2011

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, ha signat durant el mes de gener els següents nomenaments:

21/01/2011 Mn. Amador Canaldas Salvadó, rector de la Parròquia de Sant Pere Apòstol de Montbrió del Camp.

Mn. Josep Ollé Gibert, capellà de la residència de les Germanetes dels Pobres de Reus.

25/01/2011 Sr. Francesc Ortiz Giménez, representant de la titularitat del Centre d'Educació Especial Tilmar de Montblanc.

NOMENAMENTS

dels membres del Consell del Presbiteri

Amb data de 25 de gener de 2011:

— Membres PER RAÓ DEL CÀRREC, per al temps que ocupin el susdit càrrec:

- Mn. Joaquim Fortuny Vizcarro, vicari general.
- Mn. Jordi Figueras Jové, vicari episcopal.
- Mn. Josep Bofarull Veciana, vicari episcopal.
- Mn. Francisco Giménez Porcuna, vicari episcopal.
- Mn. Miquel Barbarà Anglès, degà president del Capítol Catedral.
- Mn. Norbert Miracle Figuerola, rector del Seminari.

— Membres PER RAÓ D'ELECCIÓ, per a un termini de tres anys:

- Mn. Josep Queraltó Serrano, representant de la Residència Coral.
- Mn. Emili Roure Badia, representant dels preveres que tenen ministeris no parroquials a l'arxiprestat de Tarragona Centre.
- Mn. Joaquim Gras Minguella, representant dels preveres de l'arxiprestat de Tarragona Centre (signat el 31/01/2011).
- Mn. Josep M. Prats Rocavert, representant dels preveres de l'arxiprestat de Tarragona Perifèria.
- Mn. Pere Dalmau Vidal, representant dels preveres de l'arxiprestat de Reus.
- Mn. Antoni Rosario Jové, representant dels preveres de l'arxiprestat del Priorat.
- Mn. Ramon Blas Batet, representant dels preveres de l'arxiprestat del Baix Camp.
- Mn. Magí Mejías Sendra, representant dels preveres de l'arxiprestat de la Conca de Barberà.
- Mn. Joan Miquel Bravo Alarcón, representant dels preveres de l'arxiprestat de l'Urgell-Garrigues.

- Mn. Francesc Manresa Manresa, representant dels preveres de l'arxiprestat de l'Alt Camp.
  - Mn. Eduard Arrufat Tarragó, representant dels preveres de l'arxiprestat del Baix Penedès.
  - Mn. Xavier Roig Rovira, representant dels preveres de l'arxiprestat del Tarragonès Llevant.
  - Mn. Jordi Vila Borràs, representant dels preveres de l'arxiprestat del Tarragonès Ponent.
  - P. Fermín Martínez Alvarado, s.f., representant dels religiosos preveres.
  - P. Rafael Barrué Broch, o.cist., representant dels religiosos preveres.
- PER DESIGNACIÓ, per a un termini de tres anys:
- Mn. Antoni Roquer Hugué.
  - Mn. Joaquim Claver Caselles.
  - Mn. Manuel M. Fuentes Gasó.
  - Mn. Joan Àguila Chavero.

CONVOCATÒRIA

a la 20a reunió del Consell del Presbiteri

Déu vos guard,

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, convoca el Consell del Presbiteri per al proper **dia 17 de febrer, dijous, a les 10 del matí, a la sala gran del palau arquebisbal.**

ORDRE DEL DIA

- Pregària de l'hora canònica.
- Salutació del Sr. Arquebisbe i lliurament de nomenaments als nous consellers.
- Elecció de la comissió coordinadora (dos vocals, un secretari i un secretari adjunt).
- El nou secretari procedirà a la lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta de la reunió anterior.
- TREBALL SOBRE EL 4T OBJECTIU DEL PLA PASTORAL: «L'ATENCIÓ PASTORAL A LES PARRÒQUIES EN EL FUTUR IMMEDIAT» - ESTABLIMENT DE CRITERIS D'ACTUACIÓ.

Després d'haver fet un *veure* la realitat actual (us adjuntem el material treballat fins ara), és el moment de fer un pas més a partir del que s'ha constatat,

que consistirà a marcar uns CRITERIS PRIORITARIS D'ACTUACIÓ que ajudin a prendre decisions comunes.

- Ponència i presentació dels resultats de l'enquesta sobre la realitat parroquial que es va fer el curs passat.
- Treball en grups.

La reflexió anirà a l'entorn de quines són les ACTITUDS i les PRIORITATS a partir de les quals s'han d'establir els criteris d'actuació.

— Descans.

— Posada en comú del treball en grups.

— Precs i preguntes. Informacions.

A les dues del migdia, dinar a la Residència Sacerdotal.

Moderador: Mn. Josep Queraltó Serrano.

Lluís Simón Pascual, pvre.

Secretari cessant

Tarragona, 25 de gener de 2011

TEMES TRACTATS

en les reunions n. 202 i 203 del Consell Episcopal

Dies 21 de desembre de 2010 i 11 de gener de 2011

— Nomenaments signats el dia 21 de desembre de 2010:

- Mn. Josep M. Ribot Margarit, consiliari de la Reial Germandat de Jesús Natzarè de Tarragona.
- Mn. Ramon Mercadé Masgoret, consiliari del Gremi de Pagesos de Sant Isidre de Tarragona.
- Sr. Jordi Cervera Ferré, president de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Tarragona.

— Objectiu 4t del Pla pastoral diocesà 2010-2013: Preparació del treball que hauran de fer els preveres en reunió arxiprestal a partir de la constatació de la realitat que han fet en un primer moment els diferents organismes diocesans, per tal de passar a un segon moment, en què s'hauran d'establir uns criteris d'actuació.

— Estudi de l'oferiment rebut per part dels membres d'una associació catòlica anglesa per a atendre pastoralment els catòlics anglesos de les parròquies de la zona de la costa de l'arxidiòcesi de Tarragona.

— Augment de les tarifes de la Residència Sacerdotal Sant Fructuós de Tarragona.

- L'Escola Sant Rafael de la Selva del Camp ha passat a ser de titularitat diocesana.
- Altres temes del govern ordinari de l'arxidiòcesi.

TEMES TRACTATS

en les reunions n. 204 i 205 del Consell Episcopal

Dies 25 de gener i 1 de febrer de 2011

- Nomenaments signats el dia 21 de gener de 2011 (podeu consultar-los a la p. 70 d'aquest BUTLLETÍ).
- Nomenaments signats entre els dies 25 i 31 de gener de 2011:
  - Renovació dels membres del Consell del Presbiteri per raó del càrrec:
    - √ El Vicari General, els vicaris episcopals, el Degà president del Capítol Catedral i el Rector del Seminari.
  - Renovació dels membres del Consell del Presbiteri per raó d'elecció i per designació del Sr. Arquebisbe (podeu consultar-los a la p. 70 d'aquest BUTLLETÍ).
- Decrets de confirmació signats el dia 25 de gener de 2011 (podeu consultar-los a la p. 51 d'aquest BUTLLETÍ).
- Estudi de la conveniència o no de demanar un prevere romanès per tal d'atendre les persones romaneses catòliques que han immigrat a la nostra arxidiòcesi.
- Informació, per part de Mn. Antonio Martínez Subías, delegat diocesà per al patrimoni artístic i documental i l'art sacre, dels temes en què ha intervingut aquest organisme durant els últims mesos.
- Revisió dels càrrecs del Patronat de la Fundació Santa Maria de Siurana, de cara a la possible renovació.
- Preparació dels resultats de l'enquesta relativa a la realitat parroquial que es va fer durant el darrer curs, de cara a presentar-los en la propera reunió del Consell del Presbiteri.
- Altres temes del govern ordinari de l'arxidiòcesi.

NECROLÒGICA

del Molt Il·ltre. Sr. Florenci Giralt Palau, canonge

El passat dia 19 de febrer de 2011 va passar a la casa del Pare Mn. Florenci Giralt Palau. El dia abans del seu òbit havia complert els 94 anys, car havia nascut el 18 de febrer de 1917 al Vilet, municipi de Sant Martí de Maldà. Va ser batejat a l'església del Dolç Nom de Maria del Vilet, i la confirmació la va rebre mig any després a la mateixa església.

L'any 1927 va ingressar al Seminari Pontifici de Tarragona per tal de cursar els estudis eclesiàstics, els quals va haver d'interrompre a causa de l'esclat de la guerra civil. La seva vida, per la seva condició de seminarista, va córrer greu perill.

Acabada la guerra, va continuar els seus estudis al Seminari de Tortosa, on l'1 de novembre de 1942 el bisbe Félix Bilbao y Ugarriza li va conferir el diaconat. Al mes següent, el 6 de desembre de 1942, seria ordenat prevere a la capella del Seminari de Lleida, per Mons. Manuel Moll i Salord, bisbe coadjutor de Tortosa. En l'entretant va completar la seva formació obtenint la diplomatura d'Humanitats clàssiques i la llicenciatura en Dret canònic per la Universitat de Comillas.

El 26 de febrer de 1942 es va incardinar a la nostra arxidiòcesi. La seva primera destinació presbiteral va ser en qualitat de vicari de la parròquia de Santa Maria de Falset, on va romandre quatre mesos, fins l'1 de novembre de 1943, data en què va ser nomenat ecònom de la Parròquia de Sant Martí de les Piles i encarregat de la de Sant Joan de Biure de Gaià. Allí exerciria el seu ministeri pastoral fins que el dia primer de setembre de 1946 va tornar a Tarragona, pel fet d'haver estat designat prefecte de la secció de filosofia del Seminari Pontifici, del qual també seria professor, on ensenyava —entre altres matèries— el grec.

Mn. Florenci, home de tarannà alegre i d'una gran bonhomia, va compaginar la seva tasca docent amb la de coadjutor de la parròquia de Sant Cosme i Sant Damià del Molnars, encarregat de la de Sant Roc de l'Argilaga i vicari de les de Santa Maria de Tamarit i de Ferran, tasca que desenvoluparia fins a començaments de gener de 1949, en què va ser designat familiar del cardenal Benjamín de Arriba y Castro, el qual li va confiar l'acció pastoral als suburbis de Tarragona.

També li va ser confiada l'administració del *Full Parroquial* tot just creat, funcions que compaginaria amb la de capellà de la Casa Provincial de Beneficència.

El 31 de gener de 1961 va ser designat director d'aquest Butlletí Oficial de l'Arquebisbat de Tarragona, càrrec que va exercir fins l'any 2002. També va desenvolupar les funcions de censor del *Full Parroquial* i de la revista *Església de Tarragona*.

El 1961 el cardenal De Arriba y Castro el va nomenar beneficiat de la Catedral, i l'11 de juny de 1981 l'arquebisbe Josep Pont i Gol el va designar canonge del Capítol de la Catedral. D'aleshores ençà, fins al 15 de juny de 2005, va exercir les funcions de penitencier.

Del 25 de gener de 1989 al 2 de març de 2005 va ser el prefecte de la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist de Tarragona, de la qual més endavant seria designat congregat predilecte. Des del 15 de juliol de 1994 fins el 5 de març de 2004 va ser també el consiliari de l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa de Tarragona.

Reposi en la pau de Crist.

Necrològica preparada a partir de la que es va publicar en el *Full Dominical*

La Redacció d'aquest BUTLLETÍ OFICIAL vol retre un senzill homenatge a Mn. Florenci Giralt, que durant més de 40 anys el va tenir com a director. Per aquesta raó publiquem la seva fotografia i li dediquem en exclusiva aquestes dues pàgines.

Departament per als Afers Econòmics

MOVIMENT

de l'acció pastoral de l'arxidiòcesi de Tarragona de l'any 2009

Podeu consultar-lo en el suplement inclòs a les pàgines centrals d'aquest BUTLLETÍ.

Delegació diocesana de vida consagrada

CARTA

de convidar a les comunitats religioses i societats de vida apostòlica per a la celebració de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada

Pau i bé!

Des de la Delegació Diocesana de Vida Consagrada us faig arribar el cartell de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada que se celebra el 2 de febrer.

La celebració d'aquesta jornada la va instituir el papa Joan Pau II l'any 1997, i té una finalitat triple. En primer lloc donar gràcies a Déu pel do de la vida consagrada en l'Església; en segon lloc, ajudar a tota l'Església a valorar cada cop més el testimoni d'aquells i aquelles que han escollit seguir Jesús, el Senyor, i promoure en el poble de Déu el coneixement i l'estima d'aquesta forma de vida, ja sigui contemplativa o bé apostòlica; en tercer lloc, afavorir que les persones consagrades celebrin aquesta jornada com una ocasió propícia per a renovar el seu compromís de consagració públicament.

Seria bo que el dia 2 de febrer tots els religiosos, religioses, societats de vida apostòlica i membres de noves formes de vida consagrada ho celebren de manera convenient. En els llocs que hi ha més d'una comunitat, ¿per què no mirar de fer-ho junts buscant el lloc i la forma més adient? Teniu prou iniciativa per a fer-ho. Lògicament s'ha de respectar els monestirs de vida contemplativa, que no s'han de desplaçar del monestir sortint de la clausura.

Aquest any el lema és «Els joves consagrats, un repte per al món. Sòlids en la fe (Col 2,7)». Aquest lema ens vincula a l'important esdeveniment de la Jornada Mundial de la Joventut, que se celebrarà a Madrid l'agost d'aquest any i en la qual hi ha implicats molts religiosos i religioses joves de tot el món. El Senyor continua cridant i hi ha joves que responen a la crida i perseveren. La crida i la resposta és ja en ella mateixa un repte

enmig d'un món secularitzat. La vida consagrada sempre ha de ser signe evangèlic de contradicció, fins i tot en la forma externa.

Afegiré que, com cada any, els religiosos/es i societats de vida apostòlica de l'arxidiòcesi ho celebrarem el diumenge dia 30, a la Catedral, a les 11. Presidirà l'eucaristia el nostre arquebisbe Jaume. És un signe de comunió dels consagrats i consagrades al servei de l'Església de Tarragona, així com de tots els que s'hi vulguin fer presents acompanyant-nos i fent-nos costat.

Pere Cardona Bueno, o.cap.

Delegat diocesà per a la vida consagrada

Tarragona, 21 de gener de 2011

<p>CASA TEIXA DALMAU S.C.P.</p> <p>Rambla Nova, 125 Tel. 977 21 91 57 - Fax 977 23 53 46 43001 TARRAGONA</p>		<p>RÈTOLS DE LLAUTÓ METACRILAT I LLUMINOSOS PLAQUES DE MATRÍCULA (a l'acte) SEGELLS DE CAUTXÚ (entrega ràpida) SENYALS DE TRÀNSIT I D'OBRES EXTINTORS SERIGRAFIA</p>
---	---	--

secció documental

Sant Pare

MISSATGE

per a la XLVIII Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions. 15 de maig de 2011 - IV diumenge de Pasqua

PROPOSAR LES VOCACIONS A L'ESGLÉSIA LOCAL

Benvolguts germans i germanes,

La XLVIII Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions que se celebrarà el 15 de maig de 2011, quart Diumenge de Pasqua, ens invita a reflexionar sobre el tema «Proposar les vocacions a l'Església local». Fa setanta anys, el venerable Pius XII va instituir l'Obra Pontifícia per a les Vocacions Sacerdotals. A continuació, animades per sacerdots i laics, obres semblants van ser fundades per bisbes en moltes diòcesis com a resposta a la invitació del Bon Pastor, el qual, «en veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor», i va dir: «La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que enviï segadors als seus sembrats» (Mt 9,36-38).

L'art de promoure i de tenir cura de les vocacions troba un punt de referència lluminós en les pàgines de l'evangeli en què Jesús crida els seus deixebles a seguir-lo i els educa amb amor i dedicació. La manera com Jesús va cridar als seus col·laboradors més estrets per a anunciar el regne de Déu ha de ser objecte particular de la nostra atenció (cf. Lc 10,9). En primer lloc, apareix clarament que el primer acte ha estat la pregària per ells: abans de cridar-los, Jesús va passar la nit sol, en oració i a l'escolta de la voluntat del Pare (cf. Lc 6,12), en una elevació interior per damunt de les coses ordinàries. La vocació dels deixebles neix precisament en el col·loqui íntim de Jesús amb el Pare. Les vocacions al ministeri sacerdotal i a la vida consagrada són primordialment fruit d'un contacte constant amb el Déu viu i d'una oració insistent que s'eleva a l'«amo dels sembrats» tant a les comunitats parroquials, com a les famílies cristianes i als cenacles vocacionals.

El Senyor, al començament de la seva vida pública, va cridar alguns pescadors, entregats al treball a la vora del llac de Galilea: «Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes» (Mt 4,19). Els va mostrar la seva missió messiànica amb nombrosos «signes» que indicaven el seu amor als homes i el do de la misericòrdia del Pare; els va educar amb la paraula i amb la vida, perquè estiguessin disposats a ser els continuadors de la seva obra de salvació; finalment, sabent «que havia arribat [...] l'hora de passar d'aquest món al Pare» (Jn 13,1), els va confiar el memorial de la seva mort i resurrecció i, abans de ser elevat al cel, els va enviar a tot el món amb el mandat: «Aneu [...] a tots els pobles i feu-los deixebles meus» (Mt 28,19).

La proposta que Jesús fa als qui diu «Segueix-me!» és àrdua i exultant: els invita a entrar en la seva amistat, a escoltar de prop la seva Paraula i a viure amb ell; els ensenya l'entrega total a Déu i a la difusió del seu Regne segons la llei de l'evangeli:

«Si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit» (Jn 12,24); els invita a sortir de la pròpia voluntat tancada en ella mateixa, de la seva idea d'autorealització, per a submergir-se en una altra voluntat, la de Déu, i deixar-se guiar per ella; els fa viure una fraternitat, que neix d'aquesta disponibilitat total a Déu (cf. Mt 12,49-50), i que arriba a ser el tret distintiu de la comunitat de Jesús: «Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres» (Jn 13,35).

També avui, el seguiment de Crist és ardu; significa aprendre a tenir la mirada de Jesús, a conèixer-lo íntimament, a escoltar-lo en la Paraula i a trobar-lo en els sagraments; vol dir aprendre a conformar la pròpia voluntat amb la seva. Es tracta d'una escola de formació vertadera per a tots aquells que es preparen per al ministeri sacerdotal i per a la vida consagrada, sota la guia de les autoritats eclesíàstiques competents. El Senyor no deixa de cridar, en totes les edats de la vida, per a compartir la seva missió i servir l'Església en el ministeri ordenat i en la vida consagrada, i l'Església «està cridada a custodiar aquest do, a voler-lo i estimar-lo. Ella és responsable del naixement i de la maduració de les vocacions sacerdotals» (Joan Pau II, Exhort. ap. postsinodal *Pastores dabo vobis*, 41). Especialment en el nostre temps en què la veu del Senyor sembla ofegada per «altres veus» i la proposta de seguir-lo, entregant la pròpia vida, pot semblar massa difícil, tota comunitat cristiana, tot fidel, hauria d'assumir conscientment el compromís de promoure les vocacions. És important encoratjar i sostenir els qui mostren indicis clars de la crida a la vida sacerdotal i a la consagració religiosa, perquè sentin el caliu de tota la comunitat en dir «sí» a Déu i a l'Església. Jo mateix els encoratjo, com ho he fet amb aquells que es van decidir ja a entrar al Seminari, als quals vaig escriure: «Heu fet bé. Perquè els homes, també en l'època del domini tecnològic del món i de la globalització, continuaran tenint necessitat de Déu, del Déu manifestat en Jesucrist i que ens reuneix en l'Església universal, per aprendre amb ell i per mitjà d'ell la vida veritable, i tenir presents i operatius els criteris d'una humanitat vertadera» (Carta als Seminaristes, 18 d'octubre de 2010).

Convé que cada Església local es faci cada cop més sensible i atenta a la pastoral vocacional, educant en els diversos nivells: familiar, parroquial i associatiu, principalment els nois, les noies i els joves —com ho va fer Jesús amb els deixebles— perquè maduri en ells una amistat amb el Senyor genuïna i afectuosa, conreada en la pregària personal i litúrgica; perquè aprenguin l'escolta atenta i fructuosa de la paraula de Déu, mitjançant una familiaritat creixent amb les Sagrades Escripures; perquè comprenguin que endinsar-se en la voluntat de Déu no anihila ni destrueix la persona, sinó que permet descobrir i seguir la veritat més profunda sobre ells mateixos; perquè visquin la gratuïtat i la fraternitat en les relacions amb els altres, perquè només obrint-se a l'amor de Déu és com es troba l'alegria veritable i la realització plena de les pròpies aspiracions. «Proposar les vocacions a l'Església local» significa tenir la valentia d'indicar, a través d'una pastoral vocacional atenta i adequada, aquest camí ardu del seguiment de Crist, que, en estar ple de sentit, és capaç d'implicar tota la vida.

Em dirigeixo particularment a vosaltres, estimats germans en l'episcopat. Per donar continuïtat i difusió a la vostra missió de salvació en Crist és important incrementar tant com es pugui «les vocacions sacerdotals i religioses, posant interès especial en

les vocacions missioneres» (Decr. *Christus Dominus*, 15). El Senyor necessita la vostra col·laboració perquè les seves crides puguin arribar als cors dels qui ha escollit. Tingueu cura en l'elecció dels agents pastorals per al Centre Diocesà de Vocacions, instrument preciós de promoció i organització de la pastoral vocacional i de la pregària que la sosté i que en garanteix l'eficàcia. A més, voldria recordar-vos, benivolguts germans bisbes, la sol·licitud de l'Església universal per una distribució equilibrada dels sacerdots en el món. La vostra disponibilitat envers les diòcesis amb escassetat de vocacions és una benedicció de Déu per a les vostres comunitats, i per als fidels és testimoni d'un servei sacerdotal que s'obre generosament a les necessitats de tota l'Església.

El concili Vaticà II ha recordat explícitament que «l'obligació de fomentar les vocacions recau en tota la comunitat cristiana, la qual l'ha de complir principalment amb una vida plenament cristiana» (Decr. *Optatam totius*, 2). Per tant, vull dirigir una salutació i encoratjament fraternal i especial a tots els qui col·laboren de maneres diverses a les parròquies amb els sacerdots. En particular, em dirigeixo als qui poden oferir la seva contribució a la pastoral de les vocacions: sacerdots, famílies, catequistes, animadors. Als sacerdots els recomano que siguin capaços de donar testimoniatge de comunió amb el bisbe i amb els altres germans, per a garantir l'humus vital als nous brots de vocacions sacerdotals. Que les famílies estiguin «animades per l'esperit de fe, de caritat i de pietat» (*ibid.*), capaces d'ajudar els fills i filles a acollir amb generositat la crida al sacerdoci i a la vida consagrada. Els catequistes i els animadors de les associacions catòliques i dels moviments eclesials, convençuts de la seva missió educativa, han de procurar «cultivar els adolescents que tenen encomanats, de manera que aquests puguin percebre la vocació divina i seguir-la de bon grat» (*ibid.*).

Estimats germans i germanes, el vostre esforç en la promoció i atenció de les vocacions adquireix plenitud de sentit i d'eficàcia pastoral quan es realitza en la unitat de l'Església i va dirigit al servei de la comunió. Per això, cada moment de la vida de la comunitat eclesial —catequesi, trobades de formació, oració litúrgica, pelegrinatges als santuaris— és una oportunitat preciosa per a suscitar en el poble de Déu, particularment entre els més petits i en els joves, el sentit de pertinença a l'Església i la responsabilitat de la resposta a la crida al sacerdoci i a la vida consagrada, duta a terme amb elecció lliure i conscient.

La capacitat de conrear les vocacions és un signe característic de la vitalitat d'una Església local. Invoquem amb confiança i insistència l'ajuda de la Mare de Déu, perquè, amb l'exemple de la seva acollida al pla diví de la salvació i amb la seva intercessió eficaç, es pugui difondre a l'interior de cada comunitat la disponibilitat a dir «sí» al Senyor, que crida sempre nous treballadors per als seus sembrats. Amb aquest desig, imparteixo a tots de cor la meva benedicció apostòlica.

Vaticà, 15 de novembre de 2010

Conferència Episcopal Tarraconense

COMUNICAT

de la reunió n. 197

Els dies 18, 19 i 20 de gener de 2011 ha tingut lloc la reunió n. 197 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la casa d'espiritualitat Maria Immaculada de Tiana. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, i hi han assistit tots els seus membres.

1. En començar, després de la pregària inicial, Mons. Pujol ha saludat els bisbes i ha donat la benvinguda al nou bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell Gomà, i ha tingut un record agraït per Mons. Jaume Traserria Cunillera, bisbe emèrit de la mateixa diòcesi, pels seus molts anys de servei a la CET. Mons. Novell ha agraït l'acollida dels seus germans bisbes i la participació en la seva ordenació episcopal, i s'ha posat al servei del treball pastoral conjunt de les diòcesis de Catalunya.

2. Tots els bisbes han manifestat novament el seu agraïment al sant pare Benet XVI per la seva visita apostòlica a Barcelona per a dedicar la basílica de la Sagrada Família i l'Obra Benèfica Social del Nen Déu, i especialment el seu missatge encoratjador, la seva crida a posar Déu al centre de les nostres vides i a viure la fe amb joia, testimoniant-la amb la caritat ardent sobretot envers els més necessitats. Així mateix, els bisbes han expressat la seva felicitació al Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, per la seva labor pastoral a l'arxidiòcesi, que ha culminat amb la preparació i realització de la visita del Sant Pare.

S'adjunta com a annex al present Comunicat la Nota dels bisbes de la CET en relació amb la visita del Papa, feta pública el 14 del proppassat mes de novembre (es pot consultar a la p. 492 del BOAT n. 449, corresponent al mes de desembre de 2010).

3. Mons. Pujol ha agraït també al Sant Pare que hagi decidit la propera beatificació del servent de Déu, el papa Joan Pau II. Els bisbes animen els fidels a participar, si els és possible, en aquesta beatificació, el diumenge 1 de maig, a Roma, i pròximament s'anunciarà les maneres de poder pelegrinar a Roma per a assistir-hi.

4. Mons. Pujol, en nom dels bisbes, ha felicitat el cardenal arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, pel recent doctorat *honoris causa* que li ha estat conferit a la Universitat Catòlica Pontifícia Mare i Mestra de Santiago de los Caballeros, a la República Dominicana. El Sr. Cardenal ha agraït cordialment la felicitació.

5. Sobre l'assumpte de les obres d'art en litigi entre les diòcesis de Lleida i Barbastro-Montsó, tots els bisbes de Catalunya, reconeixent la complexitat de la qüestió, que en aquests moments es troba sota la jurisdicció dels tribunals civils, manifesten que és la comunió eclesial entre els deixebles de Crist el bé més gran que cal preservar i cultivar, i per tant demanen que es puguin complir les decisions emanades de la Santa Seu sobre aquests béns eclesiàstics.

És per això que donen suport al que els bisbes de Lleida i de Barbastro-Montsó han signat per al bé de la comunió entre les seves Esglésies germanes, amb estrets lligams més que centenaris, i demanen que la solució acordada que es pugui tro-

bar respecti sempre l'ús compartit d'un patrimoni religiós i cultural nascut per a la lloança de Déu i la catequesi dels fidels, i permeti que sigui posat al servei de tothom.

6. Amb motiu del 30è aniversari de la creació de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), els bisbes han donat gràcies a Déu pel do de la vida religiosa a les nostres diòcesis i han encoratjat els religiosos i religioses a viure, en comunió amb tota l'Església, el carisma propi amb fidelitat al seguiment del Crist.

El missatge dels bisbes amb aquest motiu s'inclou com a annex al present Comunicat (el podeu consultar a continuació).

7. Mons. Pardo, bisbe de Girona i delegat de la CET per a la pastoral de joventut, ha presentat els membres de la Comissió Permanent del Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ): Marisa Jiménez, delegada diocesana de pastoral de joventut de l'arxidiòcesi de Tarragona, secretària general del SIJ; Mn. Carles Muñiz, delegat diocesà de joventut del bisbat de Sant Feliu de Llobregat; el Sr. Lluís Plana, delegat diocesà de joventut del bisbat d'Urgell, i Mn. Antoni Roman, delegat diocesà de joventut de l'arxidiòcesi de Barcelona, els quals han presentat als bisbes el programa d'actuacions previstes a les diòcesis catalanes i a Madrid amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) amb el sant pare Benet XVI, que tindrà lloc a Madrid a mitjans del proper mes d'agost.

La Sra. Jiménez ha informat que més de 60.000 joves, procedents de diverses diòcesis d'Europa i d'Amèrica, arribaran a les deu diòcesis catalanes, a Andorra i a Mallorca, a partir de l'11 d'agost, on seran acollits en parròquies, escoles i famílies i participaran en diversos actes i trobades d'intercanvi. Es preveu també un acte conjunt, a Barcelona, el dissabte 13 d'agost.

A partir del 15 d'agost, tant els joves arribats de fora com els grups organitzats aquí marxaran a Madrid, on es desenvoluparan les activitats de la JMJ, que culminaran amb l'arribada del papa Benet XVI el dijous 18 d'agost, el via crucis pels carrers de Madrid el divendres 19, la vetlla de pregària a Cuatro Vientos el dissabte 20, i l'eucaristia presidida pel Papa el diumenge 21 d'agost, en la qual participaran joves de tot el món.

Els bisbes han repassat amb detall tota la proposta del SIJ, han animat els seus membres a continuar treballant per l'èxit d'aquesta JMJ i animen tots els joves de les diòcesis catalanes a participar-hi. Per a inscriure-s'hi i per a tenir tota la informació adient, els interessats poden accedir al web del SIJ (<http://www.jovesij.com/>), o al seu blog (<http://www.marcats.blogspot.com/>).

8. També en l'àmbit de la pastoral de joventut, els bisbes han estudiat i aprovat el procés de constitució del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC), que ajudarà a coordinar, en l'àmbit de les diòcesis catalanes, tot el treball pastoral que s'està fent en els centres d'esplai i a les colònies d'estiu per a l'educació en el lleure d'infants, adolescents i joves.

9. A proposta de Mons. Piris, bisbe de Lleida i president de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social de la Conferència Episcopal Espanyola, els bisbes de la CET, els dies 18 i 19 de gener han participat en un Curs de comunicació que els ha estat ofert per la Fundació Carmen de Noriega, en la qual han estat ponents els professors José Luis Restán, Borja Ezcurrea i Gustavo Entrala.

Els objectius del curs han estat estudiar la imatge que es transmet de l'Església en els mitjans de comunicació, aprofundir en el coneixement de les principals pautes que cal seguir en la comunicació en el mitjà radiofònic i en el televisiu, conèixer les oportunitats que presenta la xarxa per a la comunicació eclesial, especialment en les xarxes socials com Facebook, Twitter i Tuenti, i analitzar les propostes i solucions per a millorar la gestió informativa de les crisis.

Els bisbes, que han estat acompanyats per alguns dels seus vicaris generals i episcopals i pel director del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS), han treballat amb els ponents tota la temàtica comunicativa per a millorar aquesta dimensió tan important de l'activitat pastoral de l'Església.

10. Mons. Vives ha presentat el balanç econòmic de l'any 2010 i el pressupost per a l'any 2011 del Fons Comú Interdiocesà. Els bisbes els han estudiat i els han aprovat.

11. Mons. Vives distribueix als bisbes el llibre *Da Raimondo Lullo a Nicola Eimeric. Storia di una falsificazione testuale e dottrinale*, editat a Roma el 2010, a cura de Sara Muzzi, per la Universitat Pontifícia Antonianum, on es demostren les falsedats de l'inquisidor Nicolau Eimeric sobre les obres lul·lianes; això facilitarà que es remoguin els obstacles per al procés de canonització del beat Ramon Llull. Els bisbes s'alegren d'aquesta important aportació, en la qual ha tingut una gran contribució l'erudit Dr. Josep Perarnau, professor emèrit de la Facultat de Teologia de Catalunya.

12. Finalment, Mons. Vives ha invitat els bisbes a participar en la celebració de la beatificació de la venerable mare Anna Maria Janer i Anglarill, fundadora de l'Institut de la Sagrada Família d'Urgell, la qual tindrà lloc la propera tardor a la Seu d'Urgell.

Tiana, 20 de gener de 2011

MISSATGE DELS BISBES DE CATALUNYA

amb motiu del 30è aniversari de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC)

Els bisbes de Catalunya, amb motiu del 30è aniversari de la creació de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), donem gràcies a Déu pel do de la vida religiosa a les nostres diòcesis i encoratgem els religiosos i religioses a viure, en la comunió de l'Església, el seu carisma propi en la fidelitat del seguiment del Crist.

El dia 29 d'abril de 1980, a Barcelona, la branca masculina i la branca femenina de la vida religiosa van decidir crear la URC com a conferència de superiors i superiores majors en l'àmbit de Catalunya. Les finalitats fundacionals foren: «Cercar el coneixement i la col·laboració entre els diversos instituts i congregacions, promoure activitats en bé dels religiosos i religioses de Catalunya, programar i realitzar reunions periòdiques de superiors i superiores majors, fomentar el diàleg i la cooperació amb les persones i els organismes de les diòcesis, i mantenir relacions de col·laboració amb la Conferència Espanyola de Religiosos (CONFER).»

Les motivacions inicials, que s'han mantingut al llarg del temps, evidencien l'esperit de comunió eclesial, a través dels Bisbes, al servei de les comunitats cristianes i de la societat mateixa on els religiosos i religioses s'han fet presents mitjançant les seves comunitats i la seva missió apostòlica. La traducció al nostre temps del missatge i de l'experiència de l'evangeli, l'aplicació de les orientacions del concili Vaticà II, el revifament del carisma de les fundadores i fundadors, la resposta als reptes que oferia en cada moment el servei a les persones concretes i les seves necessitats, han nodrit el projecte original de la URC i encara continuen vigents.

Com Benet XVI va dir en un discurs als superiors generals, considerem la vida consagrada, de la qual la vida religiosa en forma part, com un «do preciós per a l'Església». Amb el Papa, creiem que «la renovació profunda de la vida consagrada parteix de la centralitat de la paraula de Déu, i més concretament, de l'evangeli, regla suprema per a tots els religiosos, com ho afirma el concili Vaticà II en el Decret *Perfectæ caritatis* (cf. n. 2) i com molt bé van comprendre els vostres fundadors: la vida consagrada és una planta rica de branques que enfonsen les seves arrels en l'evangeli».¹ En aquest mateix discurs, Benet XVI ha centrat la seva reflexió sobre la vida fraternal, com a «element profètic important que ofereixen a una societat fortament individualista», sobre el discerniment perquè la vida consagrada «corre el risc d'acomodar-se als criteris d'aquest món: l'individualisme, el consumisme i el materialisme», sobre la missió que «els impulsa a portar l'evangeli a tothom, sense límits».

El lema de la celebració de l'aniversari és «URC: 30 anys de comunió i diàleg» amb Déu i amb els homes. Els diversos actes que marquen aquest aniversari han tingut moments de pregària, de trobada, de reflexió i de compromís social i eclesial. Ens hi adherim amb joia.

Tot recordant la nostra carta pastoral *Creure en l'evangeli i anunciar-lo amb nou ardor*, invitem novament la Unió de Religiosos de Catalunya i, amb ella, tots els religiosos i religioses de les nostres diòcesis a respondre en comunió eclesial i amb esperit de diàleg al repte de la nova evangelització en el context del nostre país. La presència dels religiosos, humil, desinteressada i testimonial, manifestarà la presència de Déu enmig del món i ajudarà els germans a apropar-se a la persona de Jesús, el Fill de Déu, que porta «la bona nova als pobres, proclama als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, i posa en llibertat els oprimits» (cf. Lc 4,18).

Esperonats per les paraules de Jesús, «pregueu [...] a l'amo dels sembrats que hi envii més segadors» (cf. Lc 10,2), preguem Déu, per la intercessió de la Mare de Déu de Montserrat, que regali a l'Església, a totes i cada una de les famílies religioses, noves vocacions perquè continuïn vius entre nosaltres els carismes que tant de bé han fet a l'Església i a la nostra societat.

Els Bisbes de Catalunya

Gener de 2011

---

¹ BENET XVI, Discurs als superiors i superiores generals, 26 de novembre de 2010.

Secció de notes i comunicacions

TROBADA D'ANIMADORS DE CANT LITÚRGIC

Dia: 12 de febrer de 2011

Horari: de $\frac{3}{4}$ de 10 del matí fins després de dinar

Lloc: Casa d'exercicis de la Selva del Camp

Objectiu: Preparar cants que serveixin per ajudar cada dia més a les celebracions de Quaresma, Setmana Santa i Pasqua

Destinataris: persones de les parròquies o comunitats que realitzin aquest servei

Organitza: Secretariat diocesà de música sacra

JORNADA DE FORMACIÓ PER A CATEQUISTES

Dia: 12 de març de 2011

Lloc: Hotel Palas de la Pineda (Vila-seca)

Tema: Com transmetre la fe

Ponent: Mn. Josep Lluís Arín, vicari general de la diòcesi de Tortosa i biblista

Organitza: Delegació diocesana de catequesi i catecumenat

JORNADA DIOCESANA DE PASTORAL DE LA SALUT

Programa: 1. Acompanyament espiritual del malalt segons el model de Jesús, el bon Samarità
2. L'evangeli de la salut: una proposta saludable per als joves d'avui

Ponent: P. Francisco Álvarez, provincial de l'Orde dels Camils a Espanya i l'Argentina

Dia: 26 de març de 2011

Horari: de 09.30 h a 13.30 h

Lloc: Nou Hospital Universitari de Sant Joan de Reus, aula 12 de la planta baixa

Organitza: Delegació diocesana de pastoral de la salut

RECÉS DE QUARESMA

Tema: Quaresma i JMJ

Dia: 26 de març de 2011

Horari: de 10.00 h a 17.00 h

Lloc: Casa d'espiritualitat de les Carmelites Missioneres Teresianes de Tarragona

Organitza: Delegació diocesana de pastoral de joventut

PROPOSTA D'ESTIU SOLIDARI

Projectes de convivència missionera:

— **Escuela para todos**, per a donar suport a la tasca d'alfabetització a les diferents comunitats

Lloc: Diòcesi de Trujillo (Hondures)

— **Ekolo ya Bondeko**, participació en la vida del Centre Foyé Elika, al costat de nens, nenes i joves

Lloc: Kinshasa (República Democràtica del Congo)

Destinataris: joves (4 o 5 en cada projecte)

Organitza: Delegació diocesana de pastoral de joventut

